

Ordu'nun Dereleri

— M. Kuvancı · 13 Mayıs 2009

Ordu'nun dereleri
Aksa yukarı aksa
Vermem seni eller
Ordu üstüme kalksa

Ordulu olduğumu öğrenenlerin istisnasız sorduğu şeydir bu: "Dereler yukarı akıyor mu?" Türkü öyle bir yer etmiş ki zihinlere... Duymayan, dinlemeyen var mı "Ordu'nun Dereleri"ni?

Aşkın müthiş bir ifadesidir yukarıdaki dizeler. Sevdiği için dünyaya meydan okuma, her şeyi karşısına alma, aşkına sahip çıkma, ölümüne sevme...

Şimdilerde yok böyle aşklar. Bakın ne diyor dizeler: "Bütün Ordu halkı ayaklanıp üstüme gelse senden vazgeçmem. Suyun yukarı akması tabiat kurallarına aykırı. Bu mümkün değil ya hadi oldu, dünya tersine döndü ve sular yukarı aktı; yine de senden vazgeçmem!"

Mecnun'un Leyla için çöle düşmesinden, Ferhat'ın Şirin için dağlar delmesinden, Kerem'in Aslı için yanmasından daha güçlü ve öz bir ifadedir aşk için bu dizeler.

Bu yazıyı kaleme alma sebebim bu akşam dinlediğim bir türküydü. Bir Çarşamba türküsü şöyle diyordu radyoda:

"Oy ninoşum, ninnoşum
Ben sana vurulmuşum.
Eller almış yarimi,
Ben yarimsiz bir hoşum."

"Eller almış yarimi" dizelerini duyunca gülümsedim, aklıma bir olay geldiği için. Birkaç yıl önce gazetede okumuştum. Devrin Hava Kuvvetleri Komutanı Orduluydu. Gazeteciler Ankara'da bir gece "caz konseri"nde görürler Paşa'yı ve hemen giderler yanına: "Paşam, derler; caza merakınız var galiba" "Yok, der Paşa. Hiç ilgilenmem; ama protokol gereği geldim."

Basının görevi soru sormak olduğu için devam eder gazeteciler: "Paşam, hangi müzikten hoşlanıyorsunuz?"

"Halk müziği, der; en sevdiğim türkü de Ordu'nun Dereleri türküsüdür." ve devam eder. "Büyük bir aşk,

yiğitlik ifadesi var türküde. Her ne olursa olsun sevdiğinden vazgeçmeme var."

Hemen atılır biri: "Paşam, 'Çarşamba'yı Sel Aldı' türküsü için ne diyacaksınız?"

"Hiç sevmem o türküyü, der Paşa.

Çarşambayı sel aldı
Bir yar sevdim el aldı.

Yahu olur mu öyle şey? Ben seveceğim el alacak!.. Ne anlamı var o zaman sevmenin? Böyle aşk mı olur? Aşık adam ne pahasına olursa olsun sevdiğini ele vermez!"

Evet, beni gülümseten buydu. Bu akşam radyodan dinlediğim Çarşamba türküsünde "Eller almış yarimi" sözünü duyunca "Olamaz!" dedim, "Çarşamba türkülerinde hep mi aynı ifade var?"

Çarşambalılar kızmasın ama Ordu türküsündeki bu aşka sahip çıkma, aşkı uğruna dünyayı karşısına alma cesareti varken "Bir yar sevdim el aldı", "Eller almış yarimi" gibi türküleri duyunca yahu ne yapıyorsunuz siz diyor insan.

Nice Ordulu bilirim. Sevmiş, istemiş, sevdiği verilmemiş; gözünü kırpmadan kaçırmış, kendine eş eylemiştir sevdiğini. Babam, amcam ve iki halam dahildir buna.

Ben mi? Geleneği bozanlardanım ben... Dedim ya şimdi kalmadı öyle aşklar ve babayiğitler...